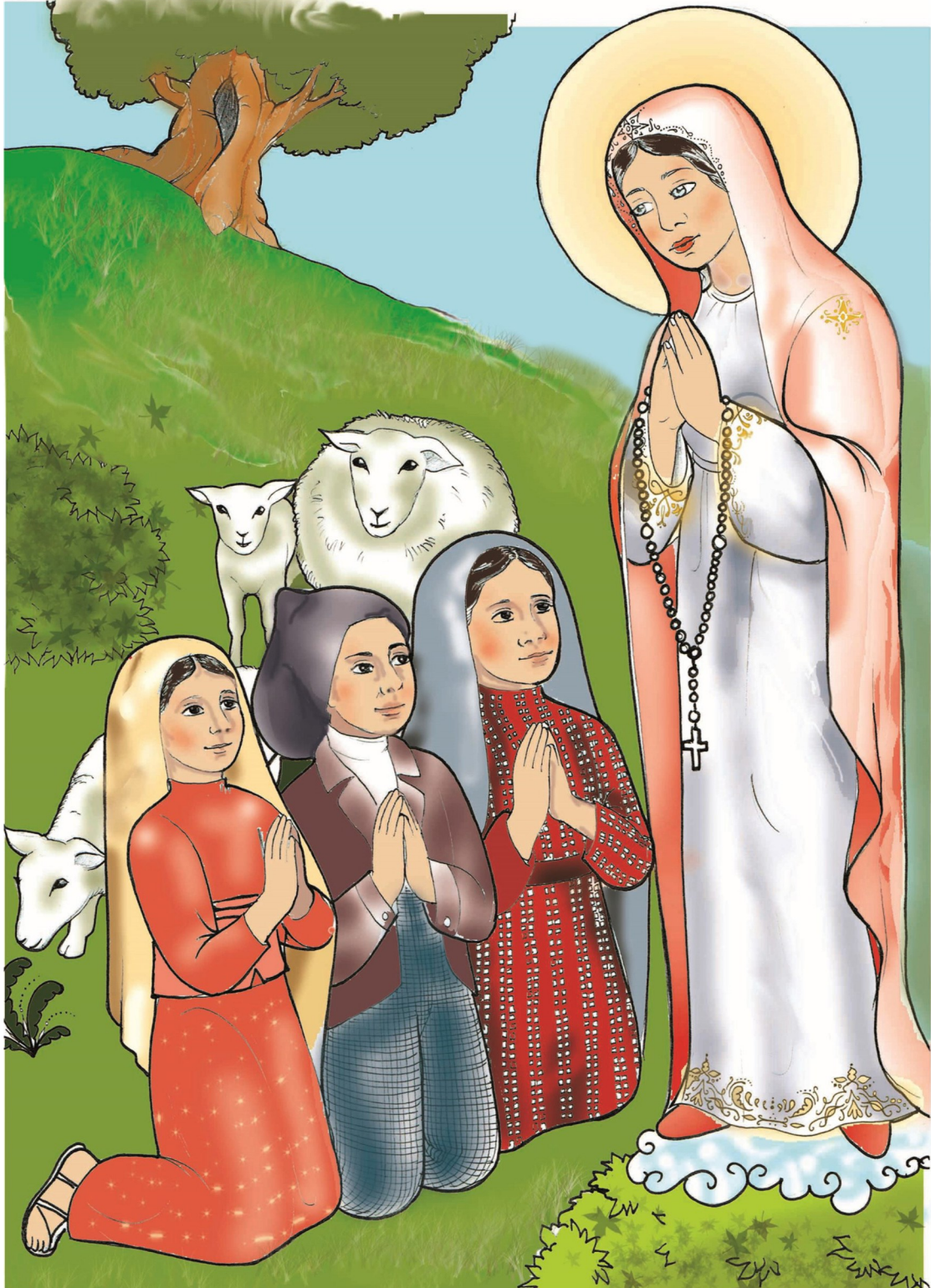

Maria en de kinderen van Fatima

een waargebeurd verhaal

Uitgave van stichting Kinderen bidden voor Kinderen

ter ere van het 100 jarig jubileum van Fatima in 2017

EEN WAARGEBEURD VERHAAL

Hier ver vandaan, midden in Portugal, ligt het dorpje Fatima. Dit verhaal gaat over drie kinderen die in het begin van de vorige eeuw in Fatima woonden. Ze heten Lucia, Francisco en Jacinta. Toen droegen kinderen heel andere kleren dan nu.

*van links naar rechts op deze foto van mei 1917:
Lucia dos Santos (10), Francisco Marto (8) en zijn jongere zusje Jacinta (7)*

Deze kinderen hebben iets heel bijzonders meegemaakt! In 1917, honderd jaar geleden, hebben zij zes keer Maria gezien. Maria is de Moeder van Jezus. Zij kwam uit de hemel naar beneden om deze kinderen iets belangrijks te vragen. Daarover hoor je in dit verhaal. Er zijn maar weinig foto's uit die tijd. Daarom zijn er tekeningen gemaakt. Jij mag de kleurplaten inkleuren. Zo wordt het jouw eigen boekje.

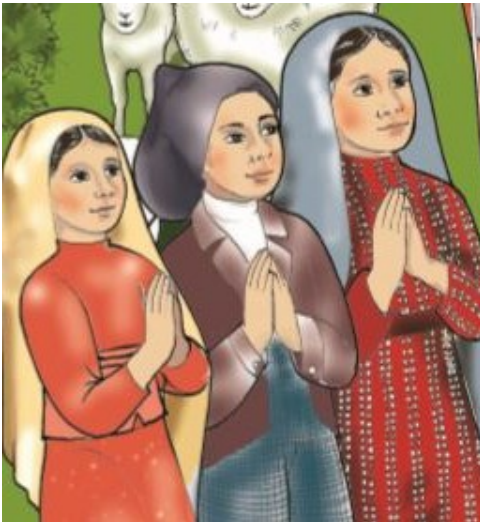
EVEN VOORSTELLEN

De tiener; die dit boekje voor jou hebben geschreven en getekend

Susanna Hüsstege is 15 jaar en de oudste van vier kinderen. Sinds ze een potlood kan vasthouden, tekent ze samen met haar vader die kunstschilder is. *“Ik hoop met mijn tekeningen te laten zien dat ons geloof echt gelukkig maakt en hoe mooi en waardevol ons leven met Jezus en Maria is. Dit jaar wil ik verder gaan met de opleiding voor lerares.”*

Willemijn van Mierlo is 11 jaar. *“Ik ben dol op God en ik bid vaak het Weesgegroet. En omdat ik dol ben op verhalen schrijven, wou ik meteen meedoen met dit boek. Ikzelf heb twee broers. Ik hou van tekenen, lezen, acteren en zingen. Hopelijk vind jij dit boek ook leuk, want ik heb het voor jou geschreven. Misschien denk je: ja, God boeit niet. Maar dan denk je nadat je het boek hebt gelezen: Wow, die God is tof! In elk geval: veel leesplezier!”*

De kinderen van Fatima

Jacinta is geboren op 11 maart 1910, de jongste van het gezin. Dansen vond ze heel leuk en spelletjes ook, tenminste als ze won. Anders kon ze heel vervelend worden en wilde ze niet meer meespelen.

Francisco is haar broertje, geboren op 11 juni 1908. Hij was een rustige jongen die het niets uitmaakte als hij een spelletje verloor of als iemand hem iets afpakte. Het liefst speelde hij op zijn fluit.

Lucia is hun nichtje, geboren op 28 maart 1907 als jongste van zeven kinderen. Een aardig meisje, met wie alle kinderen uit de buurt graag wilden spelen.

In die tijd was het gewoon dat kinderen, en zeker meisjes, niet naar school gingen maar leerden werken. Gelukkig hoefden ze nog geen zwaar werk te doen. Ze hoefden alleen maar elke ochtend met de kudde schapen van hun ouders naar weides in de omgeving te gaan. Terwijl de schapen gras aten, konden zij lekker buiten spelen.

Televisies en computers bestonden nog niet. `s Avonds werden verhalen verteld. Lucia 's moeder vertelde graag Bijbelverhalen. Als jongste hoorde ze bij haar moeder op schoot vertellen over Jezus en Maria en leerde ze het Weesgegroet. Lucia was pas zes jaar toen ze al zoveel over het geloof wist dat ze haar eerste heilige Communie mocht doen. Op die grote dag vroeg ze Jezus om van haar een heilige te maken, zoals haar moeder haar had aangeraden. Wat voelde ze Jezus toen dichtbij!

We weten dit, omdat jaren later de bisschop aan Lucia vroeg haar herinneringen op te schrijven. Gelukkig had Lucia een erg goed geheugen en heeft ze precies verteld wat zij, Francisco en Jacinta hebben meegemaakt in 1916 en 1917. Dat verhaal komt nu.

SCHAPEN WEIDEN

Het was het jaar 1916. Het was warm. Lucia die 9 was, ging op pad om de schapen te weiden toen ze haar nichtje Jacinta van 6 met haar broer Francisco van 7 zag staan. "Willen jullie me helpen?" vroeg Lucia. Dat wilden Francisco en Jacinta wel.

De mama van Francisco en Jacinta vond het goed. "Denken jullie wel aan het bidden van de rozenkrans?", riep ze hen nog na. En zo gingen de drie kinderen op weg. "Lucia, waar gaan we heen?" vroeg Jacinta. "We gaan naar de berg met lelies. Dan gaan we dansen en bloemen rond ons heen strooien", zei Lucia.

Na een tijdje kwamen de drie kinderen bij een heuvel. Ze lieten de schapen grazen en begonnen te spelen. Helaas begon het te regenen. Vlug renden de kinderen naar een grot. "Ik heb honger", zei Jacinta. Lucia haalde wat te eten te voorschijn en als hongerige wolven begonnen de kinderen te eten. Na het eten zei Lucia: "Nu gaan we bidden." Hun ouders hadden hen geleerd om elke dag de rozenkrans te bidden. Maar dat vonden ze te lang duren, dus had Jacinta bedacht dat ze op elke kraal alleen "Wees gegroet Maria, amen" zouden bidden. Dan waren ze lekker snel klaar!

Ken je de rozenkrans?

Het is al een oud gebed.

Je hebt een ketting met 5 groepjes van 10 kralen en daartussen telkens een kraal apart.

Op elk van de 10 kralen bid je het Weesgegroet, terwijl je vingers van kraal naar kraal gaan tot je bij de kraal apart komt voor het Onze Vader.

Dat duurt natuurlijk best lang en dat geeft tijd om na te denken over het leven van Jezus en Maria.

(achterin dit boekje lees je meer hierover)

"Laten we nu een spelletje doen", zei Lucia toen ze klaar waren. Ze pakte alvast wat steentjes. Maar net toen ze wilden beginnen, zagen ze opeens de olijfbomen heen en weer schudden door een plotselinge sterke wind. Maar dat was nog niet alles. Want wat was dat licht in de verte dat dichterbij leek te komen?

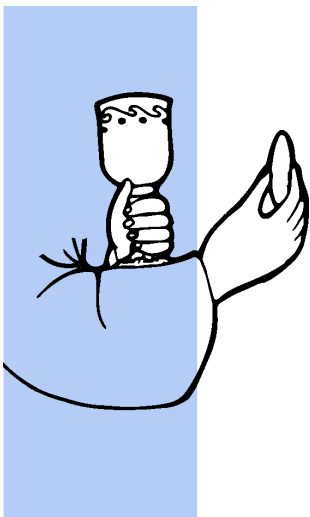
EEN WONDERLIJKE VERSCHIJNING

Ze liepen de grot uit en zagen een jongen van ongeveer vijftien jaar oud. Hij was wit en leek wel doorzichtig als kristal. Jacinta was bang. Francisco deed dapper, maar pakte de hand van Lucia vast. De vreemde verschijning keek naar hen met een blik vol liefde en zei: "Wees niet bang, ik ben de Engel van de vrede. Bid met mij." Hij boog tot zijn hoofd de grond raakte en bad:

*"Mijn God, Ik geloof in U, ik hoop op U, ik aanbid U en ik houd van U!
Ik vraag vergeving voor allen die niet in U geloven, niet op U hopen,
U niet aanbidden en niet van U houden."*

Drie keer bad de engel het gebed met de kinderen. "Zo moeten jullie bidden", zei hij en toen was hij weg. "Wat een mooie engel. Hoe komt die hier?" zei Francisco. Maar zelfs Lucia wist het niet. Thuis waren ze er nog helemaal stil van. Ze spraken er met niemand over en baden nog vaak samen het gebed.

Een paar maanden later, op een hete zomerdag, zaten de kinderen bij een put. Plotseling stond daar weer die prachtige engel. De engel zei: "Kinderen, bid veel en breng offers. Jezus en Maria willen jullie hulp vragen." "Hoe moet je dan offers brengen?" vroeg Lucia. "Je kunt van alles wat je moeite kost, een offer voor God maken. Bid voor de mensen die slechte dingen doen. Hun zonden doen God verdriet. Bid vaak dat ze weer bij God willen horen en goed gaan doen. Zo zal er vrede komen voor Portugal. Ik ben de Engel van dit land. En als je iets vervelends meemaakt, maak er dan een offertje voor Jezus van." De engel verdween.

Het werd herfst. Met zijn drieën hadden ze de schapen naar een heuvel met olijfbomen gebracht. Na de lunch baden ze diep gebogen, zoals ze het de engel hadden zien doen.

Opeens werd het heel licht en verscheen de engel. In zijn linkerhand droeg hij een kelk en daarboven zagen ze de Hostie. Lucia knielde direct, want zij had haar eerste Communie al gedaan.

De engel leerde hen een nieuw gebed voor de zondaars en gaf Lucia de Hostie. Francisco en Jacinta kregen te drinken uit de kelk terwijl de engel zei: **"Ontvang het Lichaam en Bloed van Jezus Christus, die zo beledigd wordt door ondankbare mensen."**

De volgende dag vroeg Francisco aan Lucia: "Ik voelde God in mij. Wat heeft de engel mij en Jacinta eigenlijk gegeven?" Lucia wist het wel: "De verborgen Jezus."

DE MOOIE DAME

Maanden gingen voorbij. Het werd mei. Op de 13e van die maand, het was nu het jaar 1917, liepen de kinderen zingend met de schapen naar een wei van de ouders van Lucia in een dal niet ver van hun dorp. De schapen graasden onderweg en het was al bijna twaalf uur voordat ze er waren.

Terwijl ze daar aan het spelen waren, zagen de kinderen opeens een felle straal. "Onweer? Laten we naar huis gaan." zei Lucia. De kinderen begonnen hun schapen bij elkaar te drijven. Maar aan de lucht stond geen wolkje. Nu zagen ze weer een bliksemstraal, nog feller. "Hoe kan dat nou?" dacht Jacinta.

Toen zagen ze een dame met veel licht om haar heen. De dame was helemaal in het wit, stralender dan de zon en zag er heel mooi uit. Wat het nog gekker maakte, was dat de dame boven de grond zweefde, net boven een eikenboompje.

De dame begon te spreken met een lieve, warme stem: "Wees maar niet bang, ik doe jullie geen kwaad." "Waar komt u vandaan?" vroeg Lucia. "Ik kom uit de hemel." "Wat wilt u van mij?", vroeg Lucia. "Ik kom jullie vragen om zes maanden achter elkaar op de dertiende, weer om twaalf uur, hierheen te komen. Later zal ik zeggen wie ik ben."

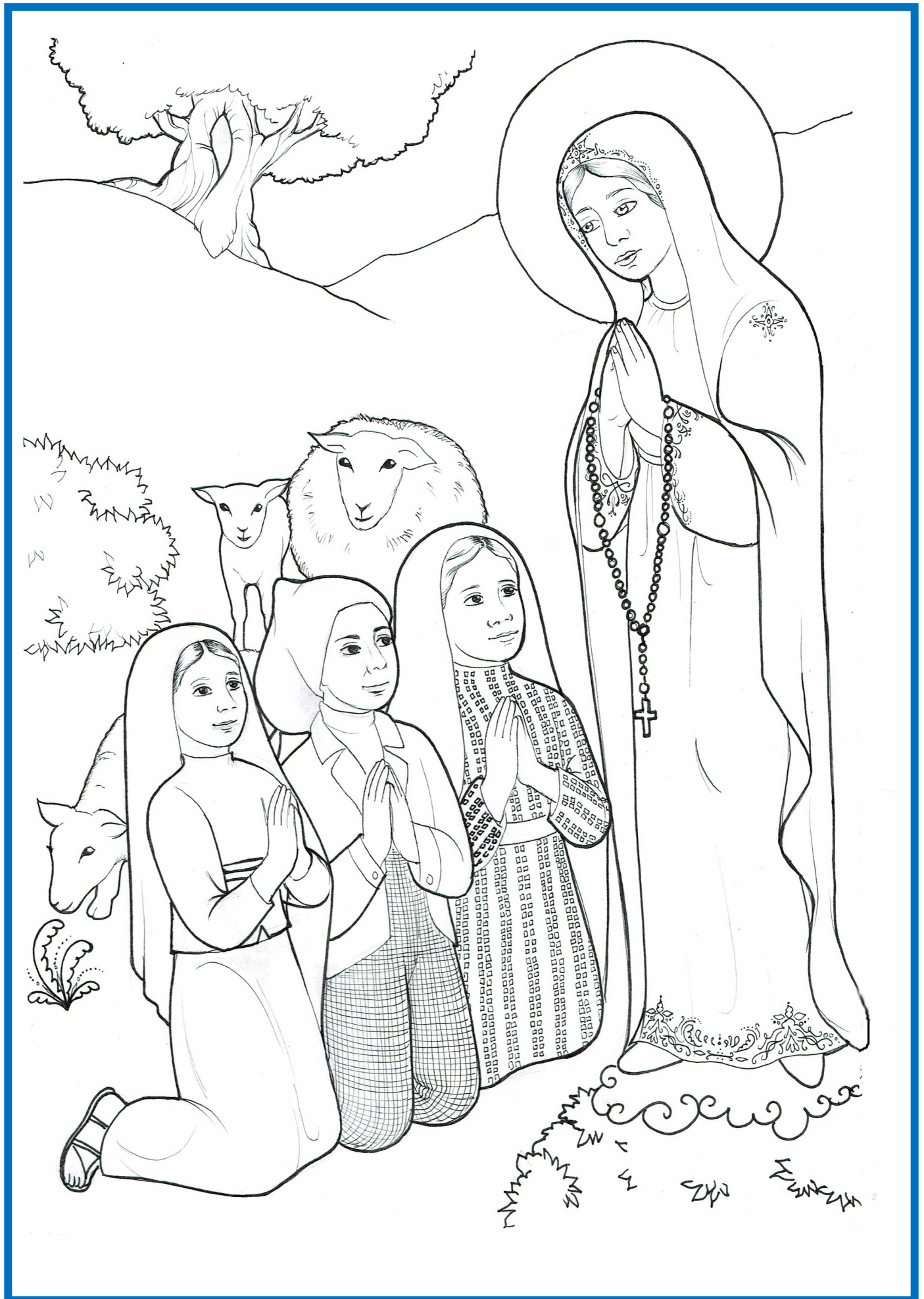

"Kom ik ook in de hemel?" wilde Lucia weten. "Ja", zei de mooie dame. "Wat fijn! En Jacinta?" "Zij ook." "En Francisco?" vroeg Lucia weer, die de vragen stelde. Ze was dan ook de oudste. "Ja, hij ook, maar hij moet nog wel veel bidden." Maar Francisco hoorde dit niet. Hij kon de dame alleen maar zien.

Nu vroeg de dame: "Willen jullie voor de mensen die slechte dingen doen offertjes brengen, zodat ze weer bij God gaan horen?" "Ja, dat willen wij", zei Lucia. "Dan zal God jullie daarbij helpen." Toen opende ze haar handen en werden de kinderen helemaal omgeven door licht. Ze voelden dat God in dat licht was en hun kracht gaf voor als het moeilijk zou worden. "Bid elke dag de rozenkrans voor een einde aan de oorlog en voor vrede." zei de dame nog, terwijl ze langzaam verdween.

De kinderen besloten tegen niemand iets te vertellen over hun grote geheim, maar zou dat de kleine Jacinta wel lukken?

→ hemel: waar God woont. Mensen die bij God willen horen zijn daar na hun dood voor altijd gelukkig in zijn liefde.

TOCH VERTELD!

Die avond waren Francisco en Jacinta aan het eten toen Jacinta enthousiast begon te vertellen: “Mam, toen we vandaag met de schapen weg waren, was er ineens een mevrouw uit de hemel. Wat was ze lief. En zo mooi.... Ze heeft beloofd ons naar de hemel te brengen.”

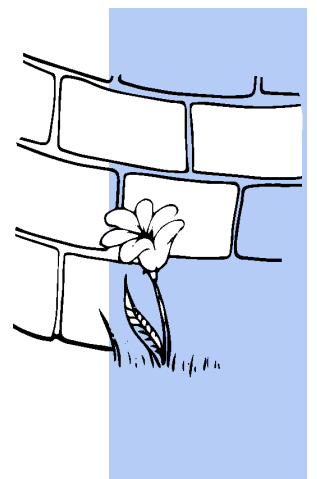
“O, nee! dacht Francisco. Nu vertelt ze alles door!” Hun moeder schrok. Er viel een stilte aan tafel. Tot hun moeder zei: “Jacinta, dat heb je gedroomd. Dacht je dat er bij kinderen zoals jullie iemand uit de hemel op bezoek kwam?” Hun moeder begon te schaterlachen. Jacinta zei: “Maar mam! Het is echt waar. Ik zweer het. Francisco was er ook bij, toch?” Francisco kreeg een vuurrode kleur. Toen knikte hij.

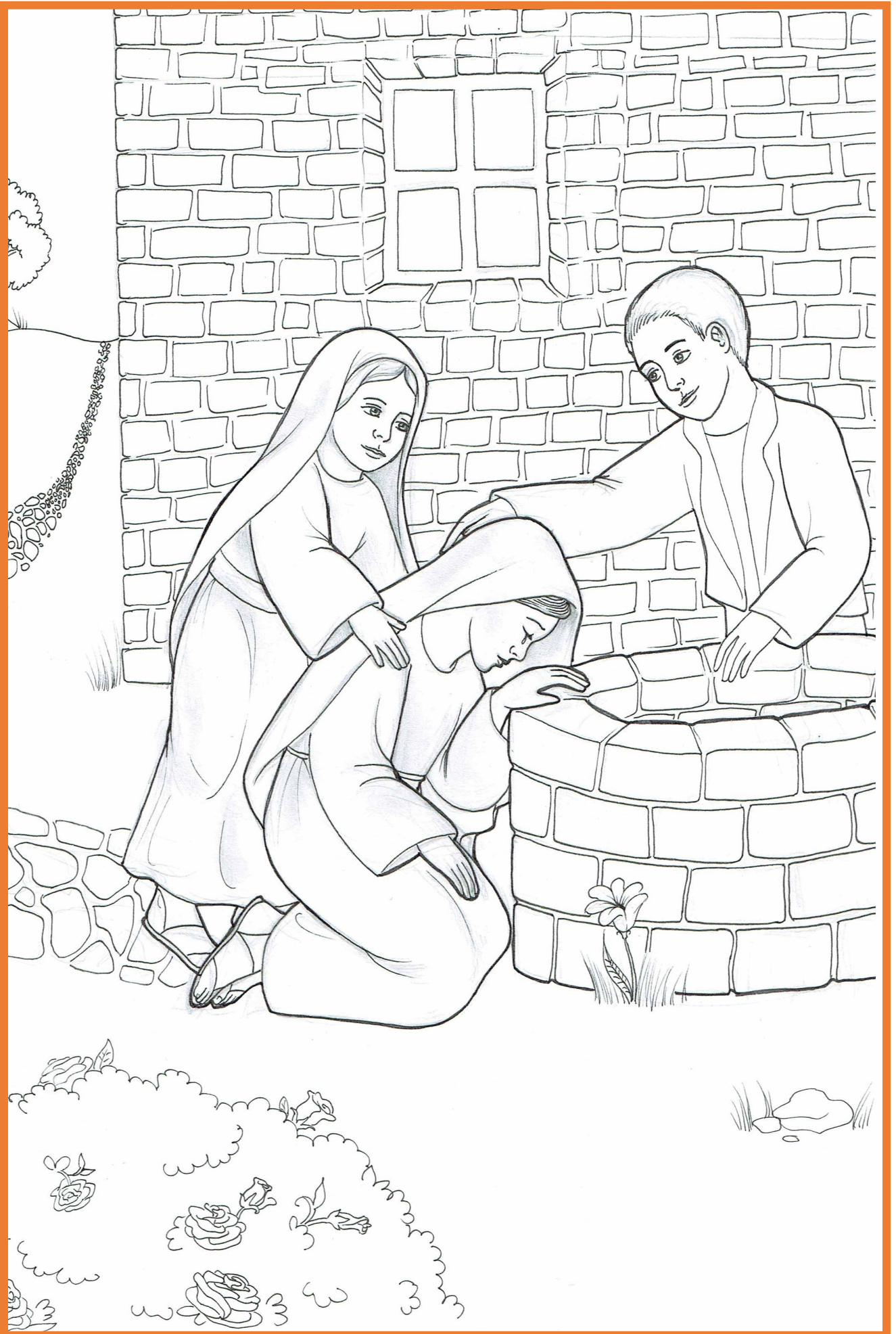
Hun moeder dacht na: ze waren samen met Lucia. Lucia spreekt vast wel de waarheid. Ze zal zeggen dat ze hebben gedroomd. Meteen ging ze naar het huis van Lucia. Lucia schrok. Ze hebben het toch niet doorverteld? Haar moeder vroeg: “Wat is dat voor een verhaal, Lucia?” Eigenlijk wilde Lucia het geheim niet vertellen, maar vanaf dat ze klein was had haar moeder haar geleerd dat je nooit mag jokken. Dus vertelde Lucia de waarheid. Haar moeder kon het niet geloven en werd boos. “Leugens! Ik wil dat je eerlijk bent!” Lucia begon te huilen. “Maar mama, het is echt waar! We zouden het niet vertellen. Maar nu heeft Jacinta het toch verteld. Ik kan er toch niet om jokken?”

Lucia kreeg straf, omdat haar moeder het verhaal over een dame uit de hemel echt niet geloofde en liegen heel erg vond. En haar oudere zusjes lachten haar uit. “Haha, een dame uit de hemel die met jou praat zeker, haha!”

Jacinta zag dat Lucia bij de put zat te huilen. “Had dan ook niks gezegd.” zei Francisco tegen haar. Jacinta kwam bij Lucia staan om haar te troosten. “Sorry”, zei ze zachtjes. Toen dachten ze aan wat de engel gezegd had en baden ze het gebed dat hij hen geleerd had.

Al gauw ging het verhaal het dorp rond. Veel mensen vonden het onzin, maar er waren ook mensen die benieuwd waren of er iets bijzonders zou gebeuren.

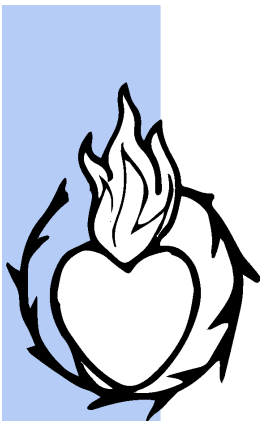
KIJK NAAR MIJN HART

Op 13 juni was het, zoals elk jaar, de feestdag van de heilige Antonius. In heel Portugal en ook in Fatima waren er allerlei mooie feesten. De grote zussen van Lucia dachten dat hun zusje vast wel mee naar het feest zou willen gaan. Maar Lucia had een afspraak ...

Nog voordat ze samen met Francisco en Jacinta naar de weide kon gaan, kwamen er allerlei mensen uit dorpjes in de buurt die mee wilden gaan om te zien wat er zou gebeuren. Omdat het nog te vroeg was, liet ze die mensen maar bij haar thuis in de tuin wachten. Nu werd het haar moeder echt teveel. "Zie toch eens wat ervan komt! Nu komen deze mensen ook nog voor niets naar ons dorp. Wees toch eerlijk!"

Lucia was erg verdrietig dat haar lieve moeder boos op haar was. Maar wat kon ze doen? Mama zou haar alleen maar geloven als ze zou zeggen dat ze de dame uit de hemel niet gezien hadden, maar dát was pas echt een leugen. Met zijn drieën liepen ze naar de weide in het dal. Achter hen aan kwamen de nieuwsgierige mensen.

Rond 12 uur zagen de kinderen weer een lichtstraal en de mooie dame zweven boven het eikenboompje. Alleen de kinderen zagen haar. Ze zagen stralen uit haar handen komen en scherpe doornen rondom haar hart.

Alsof de dame wist van de problemen bij Lucia thuis, zei ze tegen haar: "Kijk naar mijn hart. Ik weet wat het is om verdriet te hebben. Maar wees gerust, ik laat je nooit in de steek".

"Neemt u ons mee naar de hemel?", vroeg Lucia. "Ja, Jacinta en Francisco gaan al gauw naar de hemel. Jij later ook, maar eerst wil Jezus dat de mensen gaan vertrouwen op mijn hulp om bij God te komen. Leer daarom schrijven."

Verder vroeg ze weer om elke dag de rozenkrans te bidden en om precies over een maand, op 13 juli dus, terug te komen naar deze plek. "Wat zei ze?", vroeg Francisco. Hij had de dame wel zien praten, maar niets gehoord. Lucia en Jacinta vertelden het hem, maar aan de mensen die mee waren gekomen zeiden ze alleen maar dat de dame was gekomen zoals ze had beloofd.

LUCIA TWIJFELT

Er kwam een nare tijd voor de kinderen. Iedereen begon door te vertellen dat de kinderen dachten dat ze een dame uit de hemel hadden gezien. Ook de pastoor was er nieuwsgierig naar. "Vertel hem de waarheid", zei Lucia's moeder toen ze bij de pastorie kwamen. "Wat zei die dame dan?" vroeg de pastoor voor de zoveelste keer. "Dat mogen we niet zeggen", zei Lucia. "Tja", zei de pastoor tegen mevrouw dos Santos, "een hemelse verschijning heeft meestal een boodschap voor een priester. Maar ja, dit kind wil niets vertellen. Het kan ook het werk van de Kwade zijn. Die bedriegt altijd en zorgt voor ruzie. We zullen zien."

Lucia dacht aan de boosheid van haar anders zo lieve moeder en begon te twijfelen. Wat nou als het de duivel was? Maar Jacinta en Francisco geloofden dat niet. "Lucia, dat kan niet", zeiden ze. "Deze dame is zo lief, en we zagen haar opstijgen naar de hemel." Maar Lucia bleef intussen denken: Stel nou dat het wel de duivel is. Weet je wat? Ik ga volgende maand niet!

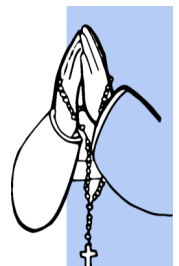

Maar op 13 juli ging Lucia toch Francisco en Jacinta ophalen. In het dal waren heel veel nieuwsgierige mensen. Om twaalf uur was daar weer de witte dame. "Mevrouw", vroeg Lucia, 'wat wilt u?' "Ik wil dat jullie elke dag de rozenkrans bidden voor een einde aan de oorlog. "Vraag eens een wonder. Misschien geloven ze ons dan", zei Jacinta tegen Lucia.

"Wie bent u en wilt u niet een wonder doen?" en Lucia vroeg meteen maar om genezing voor mensen die haar dit gevraagd hadden. "In oktober zal ik zeggen wie ik ben en dan zullen de mensen een wonder zien" zei de dame. "Maar vergeet niet om offertjes te brengen voor de zondaars."

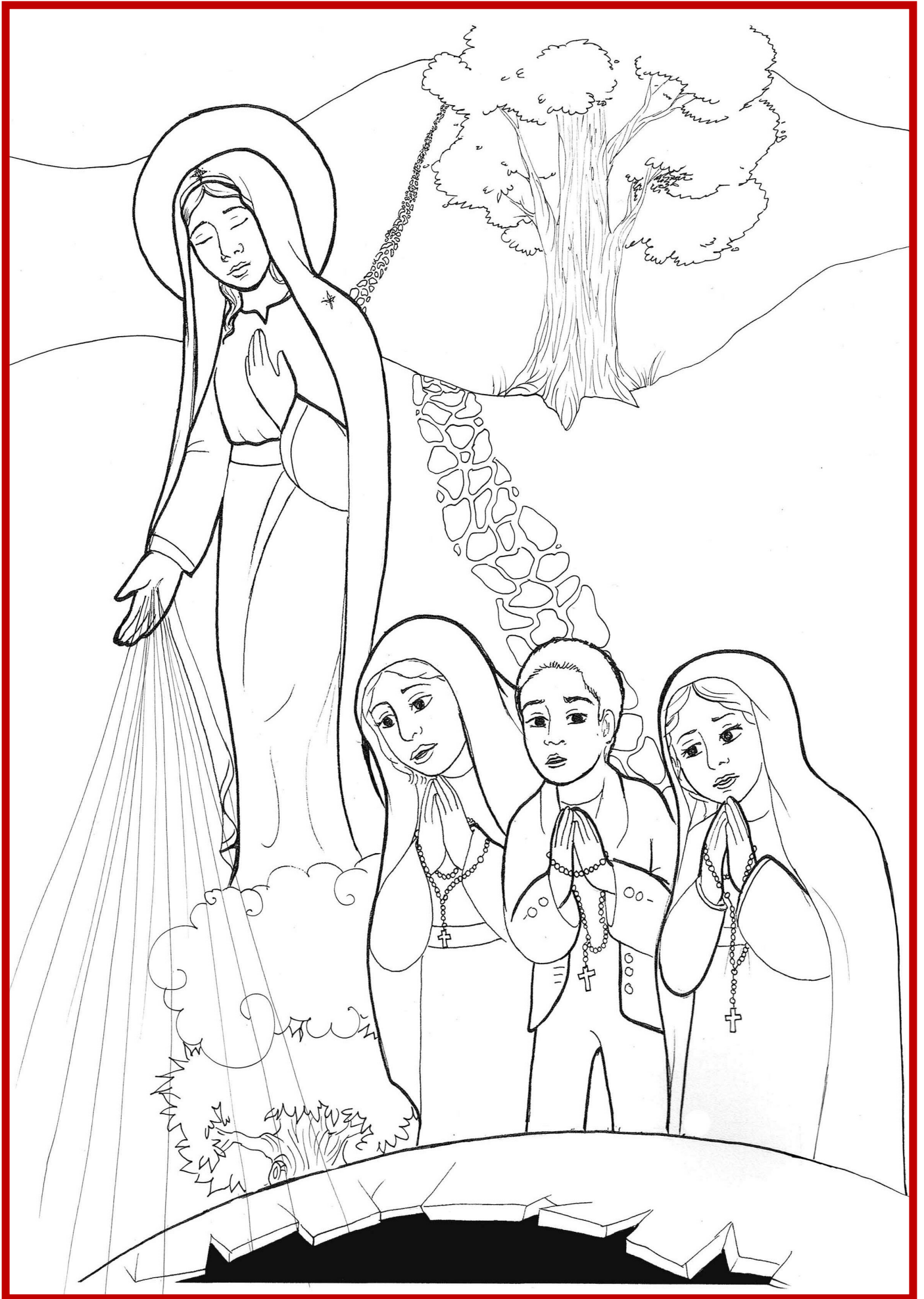
Toen opende de dame haar handen. Het licht drong in de aarde en erg geschrokken zagen de kinderen de hel. De dame zei: "God wil niet dat mensen zo ver van God gaan. God wil juist dat mensen gelukkig zijn, op aarde en daarna in de hemel. De mensen moeten echt beter gaan leven en bidden. Dan zal er vrede komen. Bid voortaan bij de rozenkrans na het tiende Weesgegroet:

*O mijn Jezus, vergeef ons onze zonden,
behoed ons voor het vuur van de hel,
breng alle zielen naar de hemel,
vooral degenen die uw barmhartigheid het meest nodig hebben.*

Ook de kleine Jacinta had het goed begrepen. "Arme zondaars!"
Alle drie hadden ze nu nog meer ervoor over om deze mensen te helpen.

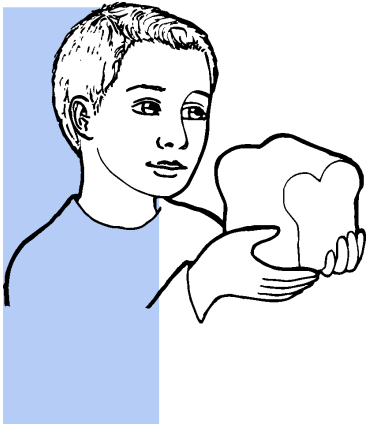
→ hel: waar mensen die niet bij God willen horen na hun dood voor altijd ongelukkig zijn, ver van Gods liefde

BROOD EN DRUIVEN

Op een dag zat Jacinta diep na te denken op een stuk rots. "Jacinta, kom je meespelen?" "Nee, ik ben aan het nadenken." "Waarover dan?", riep Lucia terug. "Over de hemel en wat de dame gezegd heeft. Wij gaan naar de hemel, maar ik wil dat alle mensen naar de hemel gaan." Jacinta spreidde haar armen wijd uit. "De lieve dame vroeg opofferingen voor de zondaars. Hoe gaan we dat doen?" Tja, dat wist Lucia ook niet zo meteen.

Toen ze de volgende dag op pad gingen met de schapen, kwamen ze kinderen tegen van een heel arme familie uit het dorp. "Ik weet het", zei Jacinta, "laten we onze boterhammen geven". Meteen liep Jacinta naar hen toe en gaf haar lunch weg.

Op een andere dag wilden ze net druiven gaan eten, toen ze in de verte diezelfde kinderen zagen. Jacinta zei:

"Wij gaan die lekkere druiven niet zelf opeten. We geven ze weg. Dat is een offertje dat we kunnen doen."

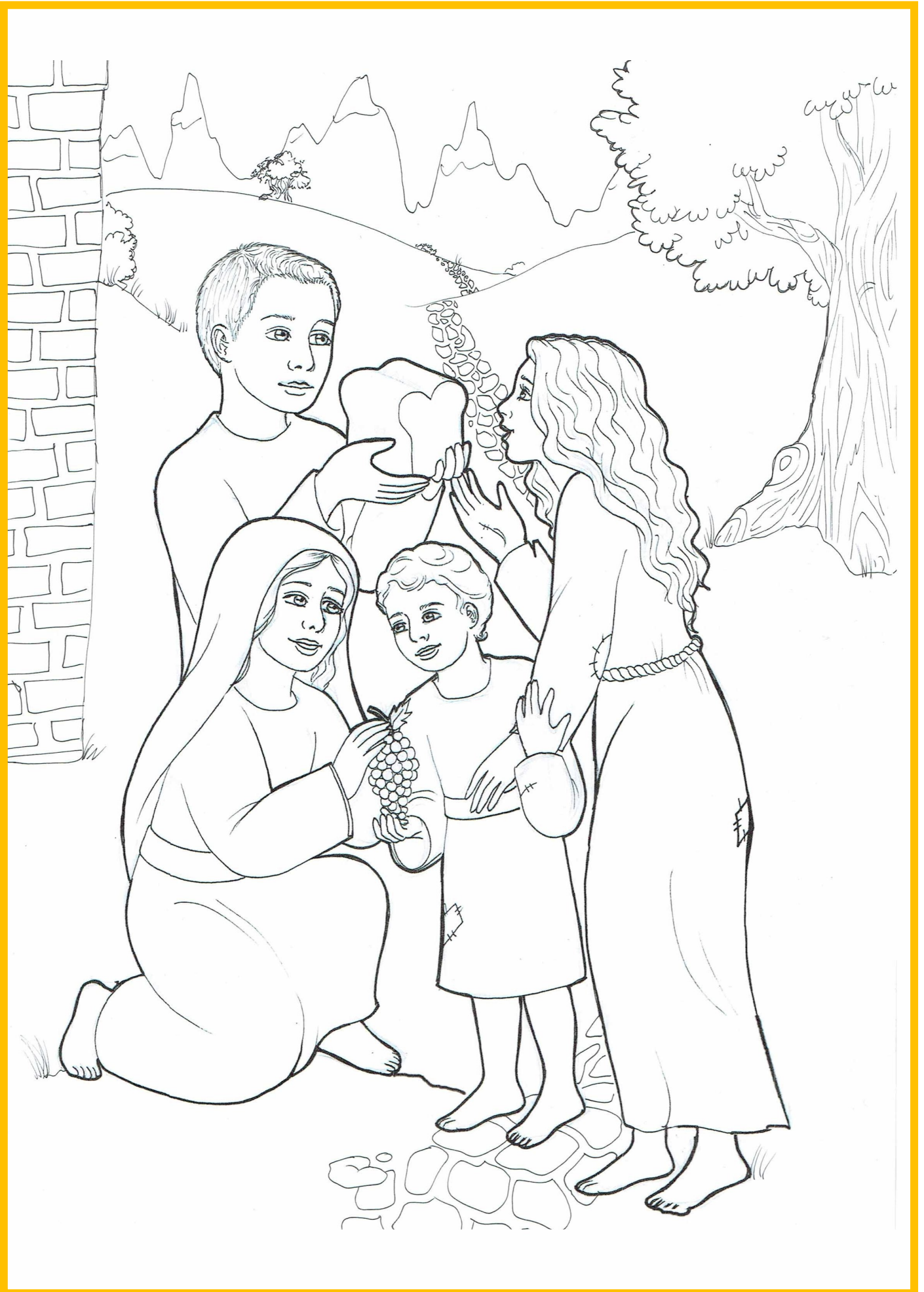
Lucia en Francisco vonden het een goed idee en liepen naar de arme kinderen toe. Jacinta ging op zoek naar andere kinderen die ze er blij mee kon maken.

Ja, zei Francisco daarna, Jezus is bedroefd door de slechte dingen die mensen doen, maar met goede dingen kunnen we Hem blij maken.

Francisco wilde Jezus graag troosten. Als hij iets goeds deed, dan bad hij zachtjes: "O Jezus, dit is uit liefde voor u en voor de bekering van zondaars."

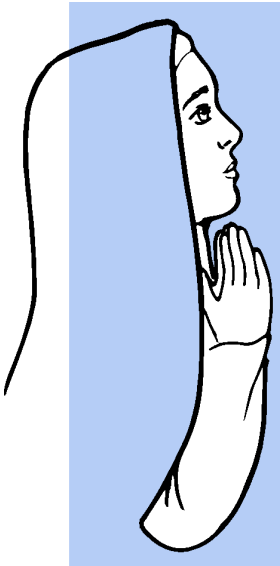
Lucia moest vaak denken aan wat de engel gezegd had over vervelende dingen. Nou, het was zeker vervelend dat haar lieve mama geloofde dat ze loog en boos op haar was. Lucia kreeg er ook de schuld van dat het gras in de weide van haar ouders helemaal kapot getrapt werd door de vele mensen die bij het boompje kwamen kijken. Hun schapen konden daar niets meer eten. "Dat komt allemaal door jouw rare verzinsels!" Dan dacht Lucia aan de engel. Zo lukte het Lucia om niet onaardig tegen haar moeder te doen, al kostte dat af en toe wel moeite. Zou haar familie haar ooit gaan geloven?

→ bekering: wanneer iemand die slechte dingen doet (= zondaar) spijt krijgt en voortaan wil leven zoals God vraagt

NAAR DE RECHTER

Het verhaal over een dame uit de hemel kwam zelfs in de krant. Steeds meer mensen kwamen kijken. Er werd een tafel met kaarsen neergezet bij het eikenboompje. Maar er waren ook mensen die het niet geloofden en al die drukte maar niets vonden.

De kinderen moesten bij de rechter in Ourém komen. Dat was de stad in de buurt van Fatima. "Ik ga alleen", zei de vader van Jacinta en Francisco, "dat is niets voor kinderen en ook veel te ver lopen". Maar Lucia moest wel met haar vader mee.

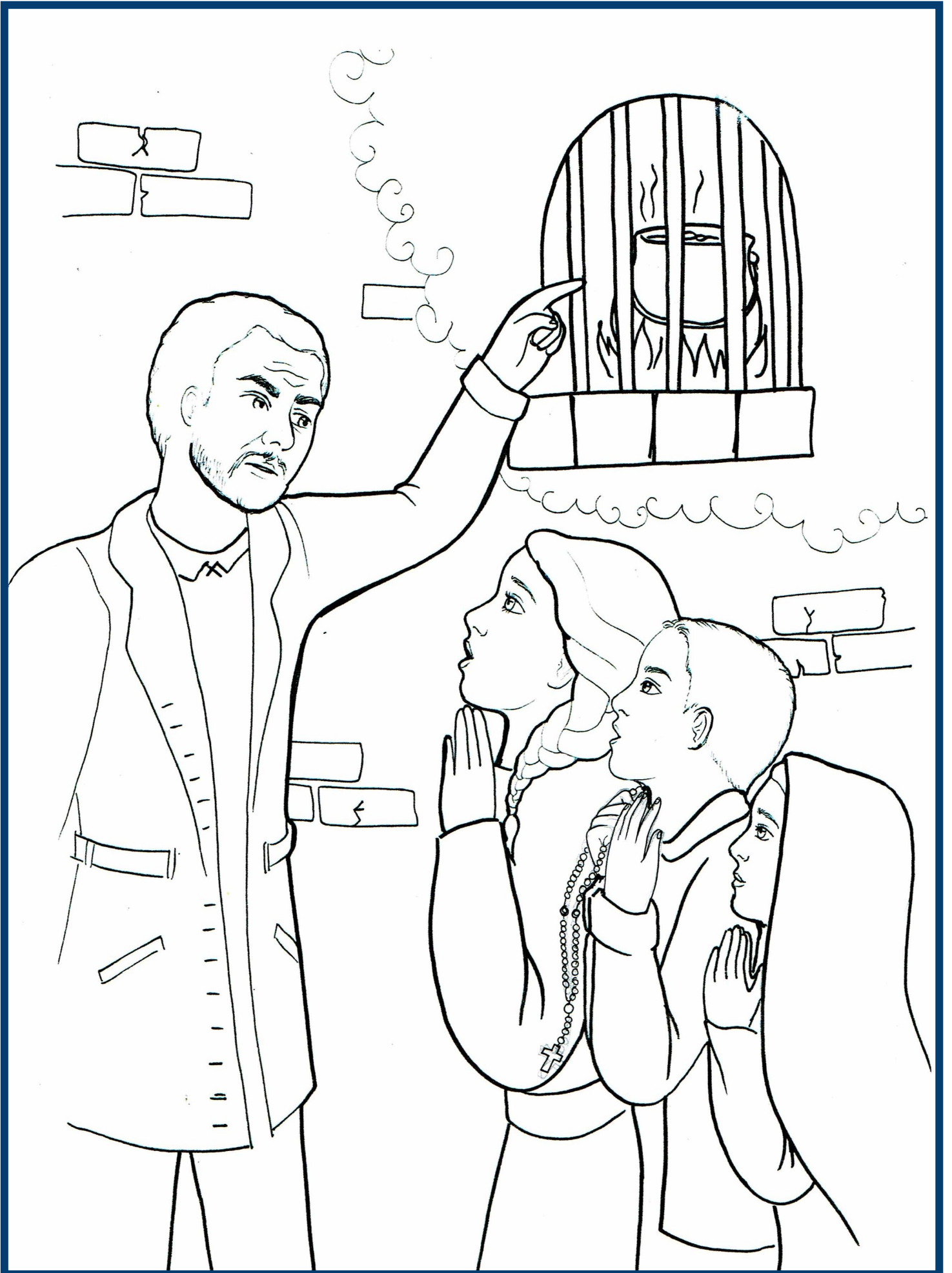
De rechter stelde veel vragen. Lucia zei weer dat een dame uit de hemel echt met hen had gesproken. Verder wilde ze niets vertellen. Toen liet de rechter haar naar huis gaan.

Maar de rechter bedacht een gemeen plan. Met een koets ging de rechter op 13 augustus naar de drie kinderen in Fatima. "Ik wil die dame ook zien. Er komen heel veel mensen. Ik breng jullie wel." De kinderen gingen met de rechter mee.

Eerst vond Jacinta het leuk in de koets. Maar toen bleek dat ze niet naar het dal gingen. Nee, ze gingen naar Ourém. De rechter zei: "We komen op tijd voor de dame." Maar dat was niet waar. De rechter liet de kinderen in de gevangenis zetten. De meisjes huilden. Maar Francisco zei: "Wat heb je nu aan huilen. Ik ga bidden!" Toen deden Lucia en Jacinta mee en baden ze samen de rozenkrans. Andere gevangenen gingen meebidden.

De rechter maakte de kinderen bang. Hij zei dat hij hen in een bak met heet vet zou zetten als ze niet zouden toegeven dat ze alles hadden verzonnen. De kinderen moesten één voor één bij hem komen. Als laatste was Lucia. Zij dacht: Nu ga ik ook dood. Maar Jacinta en Francisco zaten gewoon in een andere kamer. Toen ook bang maken niet hielp, liet hij de kinderen vrij.

Niemand zag die dag de dame. Op 19 augustus waren de kinderen met hun schapen op een andere plek. Opeens verscheen de dame, boven een struik. Wat waren ze blij dat ze haar toch weer zagen! "Wat wilt u?" vroeg Lucia weer. "Bid, kinderen, bid veel, want er zijn zondaars die niet naar de hel zouden gaan als er maar één iemand was die voor hen een offertje of gebedje zou doen." De kinderen namen een takje van de struik mee naar huis. Toen Lucia's ouders de hemelse geur van de tak roken, begonnen ze te twifelen. Sprak hun jongste dochter misschien wel de waarheid?

BLOEMEN UIT DE HEMEL

Het werd de dertiende september. Nu waren er nog veel meer mensen gekomen. Het waren er 25.000, misschien wel 30.000. In heel Portugal was het verhaal van de kinderen bekend geworden. Onderweg naar het dal riepen mensen van alle kanten naar de kinderen om de dame te vragen dat een zieke zoon of tante of vader beter zou worden, een soldaat veilig terug zou komen en nog veel meer. De kinderen raakten ervan in de war.

Ze knielden neer bij het eikenboompje en begonnen de rozenkrans te bidden. Bijna iedereen deed mee. Midden in het gebed, opeens een donderslag en lichtflits. Het werd kouder. De zon veranderde van kleur en de bomen, de gezichten, alles leek te stralen in de kleuren van de regenboog, rood, blauw, geel... Veel mensen zagen een soort gouden bol van licht langzaam bewegen van oost naar west en dan verdwijnen. Heel veel gekleurde bloemblaadjes kwamen omlaag vallen, als bloemen uit de hemel. De bloemen verdwenen net boven de hoofden. Niet één bloem viel op de grond.

De kinderen zagen dit prachtige wonder niet. Want zij keken alleen maar naar de dame. De dame was mooier dan ooit. Lucia begon meteen de wensen van de mensen te vertellen. De dame zei: "Jezus luistert altijd, maar zal niet ieder gebed verhoren. Niet alles dat gevraagd wordt, is goed voor de mensen. Laat het allemaal aan Jezus over."

Toen zei Lucia, die de bloemen helemaal niet gezien had: "Doet u alstublieft een wonder, want veel mensen zijn boos omdat ze denken dat we iedereen voor de gek houden." De lieve dame beloofde dat er op 13 oktober een wonder zou gebeuren, zodat alle mensen hen konden geloven.

Weer vroeg zij om veel te bidden en iets over te hebben voor de zondaars. Toen verdween de dame. De kinderen stonden op en vertelden wat zij gevraagd had.

De zon scheen weer en de bloemenregen was opgehouden. De mensen waren gelukkig, ook al hadden ze de lieve vrouw uit de hemel niet gezien. Overal vertelden ze over het wonder dat ze meegemaakt hadden. Toch bleven veel mensen zeggen dat het allemaal niet waar kon zijn.

WIE IS DE DAME?

Voor Francisco kon het niet snel genoeg 13 oktober worden. Lucia had hem verteld dat onze lieve Heer in oktober ook zou komen. Hij was heel erg blij:
"O, ik hou zoveel van Jezus!"

Mensen uit het hele land hadden gehoord dat er een wonder zou gebeuren in Fatima. Al vanaf de dag ervoor kwamen er duizenden mensen. Omdat er geen hotels waren, bleven al die mensen de hele nacht buiten. Het was erg regenachtig. Ook al werden ze vies, ze merkten het niet eens.

Lucia's ouders gingen deze keer ook. Ze waren bezorgd voor hun dochter, omdat er gezegd werd dat de burgemeester wel eens hard op zou kunnen treden. Maar ook begonnen ze te denken dat het verhaal misschien toch waar kon zijn.

Veel mensen baden met de kinderen de rozenkrans. Eindelijk werd het 12 uur. Lucia riep: "Ik zie de dame!" De dame zag er heel mooi uit. Maar de mensen zagen de dame niet. Wel zag men een wolkje rond het eikenboompje.

"Wie bent u en wat wilt u van mij?" vroeg Lucia aan de dame. Toen antwoordde de dame: "Op deze plek moet men een kapel bouwen. Ik ben Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans. Bid elke dag de rozenkrans. De oorlog gaat eindigen." Verder zei ze: "De mensen moeten vergeving vragen voor hun zonden en beter gaan leven." Met een bedroefd gezicht: "Laten ze toch ophouden Jezus zoveel verdriet te doen."

Het was Maria zelf! Maria verdween, maar even later kwam er een nieuwe verschijning. De kinderen zagen nu Maria gekleed in het wit met een blauwe mantel. Naast haar heilige Jozef die het Kind Jezus droeg en een kruisteken maakte. De Heilige Familie verdween en nu kwam Jezus, die alle mensen zegende. Alleen de kinderen zagen dit. Toch had iedereen gemerkt dat er iets bijzonders aan de hand was. En toen ...

DE ZON DANST!

Toen liet God, zoals Maria had beloofd, een wonder gebeuren zodat de mensen zouden geloven. Terwijl Maria langzaam naar omhoog verdween, hield het op met regenen. Lucia zag het licht dat Maria uitstraalde weerkaatsen op de zon en riep : "Kijk eens naar de zon!"

Dat was vreemd. De zon zag eruit als een schijf, glanzend als een parel. De zon was helemaal niet fel. Je kon er gewoon inkijken zonder pijn aan de ogen te krijgen. Terwijl de mensen er vol verbazing naar keken, begon de zon opeens te draaien als een soort wiel van vuur, sneller en sneller. Er schoten prachtige lichtstralen uit de zon, in allerlei kleuren. De mensen, de bomen, het gras, alles zag er steeds in een andere kleur uit, paars, hemelsblauw, geel. Toen stond de zon even stil. Je denkt nu zeker dat alles weer gewoon was. Maar nee

De zon begon weer te draaien. Het leek nu een vuurrode bol waar fel gekleurde vlammen uitkwamen. Plots zagen de mensen de tollende zon zigzaggend op zich afkomen. Iedereen was bang verpletterd te worden en overal klonk geschreeuw. Veel mensen dachten met spijt aan de vele slechte dingen die ze in hun leven gedaan hadden. Ze vielen op hun knieën in de modder en vroegen God om vergeving.

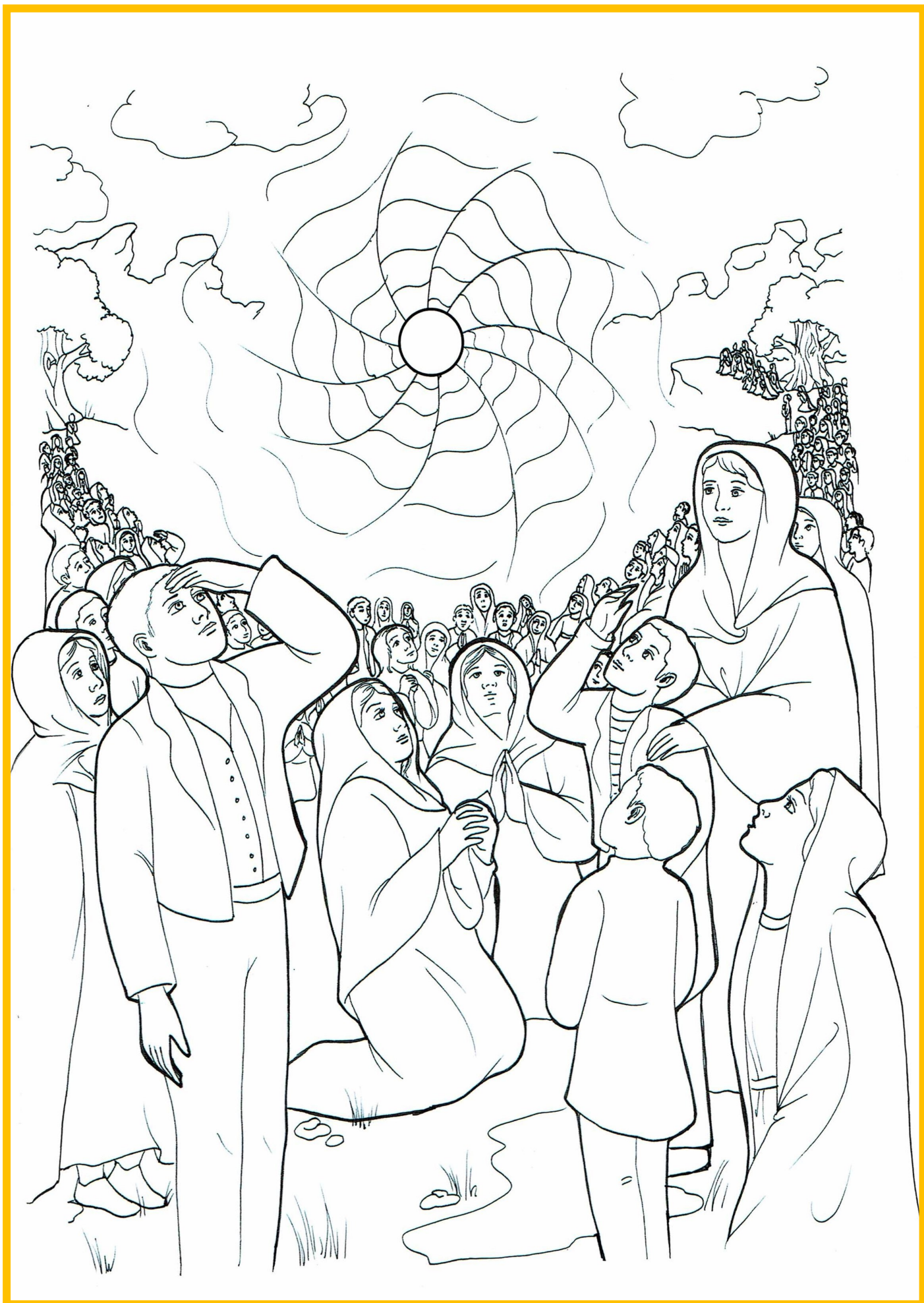
Maar nee, de zon keerde rustig terug naar zijn normale plek en stond weer even stil als altijd. Alles bij elkaar had het zonnewonder ongeveer tien minuten geduurd.

Tot ieders verbazing was de aarde nu kurkdroog en waren de kleren niet meer nat en modderig. Mensen die tot dan toe dachten dat de drie kinderen alles gefantaseerd hadden, zagen nu in dat ze het mis hadden.

De herderskinderen intussen hadden niets anders gezien dan Jezus, Jozef en Maria. Ze keken met grote ogen naar die prachtige verschijningen en voelden zich heel gelukkig. Toen verdween als laatste Maria...

Wekenlang bleven er mensen komen om de kinderen allerlei vragen te stellen. Soms hadden ze er geen zin meer in en verstopten ze zich. Maar meestal vertelde Lucia wel: "Als de mensen beter gaan leven en de rozenkrans bidden, zal er vrede op aarde komen. Dat heeft Maria beloofd!"

Zo, dit was het verhaal van Lucia, Francisco en Jacinta uit Fatima. Voor jou. EINDE.

HOE HET VERDER GING

In de kranten

Het grote wonder op 13 oktober van dat jaar in Fatima, dat wel 70.000 mensen gezien hadden, kwam natuurlijk in de krant. Hier zie je een Portugese krant uit 1917 en een van de weinige foto's die op die dag gemaakt zijn.

Francisco en Jacinta

Francisco en Jacinta hadden van Maria gehoord dat ze maar kort zouden leven. Toch gingen ze niet in een hoekje zitten huilen, want Maria had beloofd dat ze in de hemel zouden komen. En daar ben je voor altijd gelukkig bij God. Wat hadden deze kinderen er veel voor over dat andere mensen dat ook zouden zijn! Na de verschijningen van Maria baden ze elke dag met heel hun hart voor vrede. Voor de bekering van zondaars gaven ze hun brood en lekkere dingen weg en ook van vervelende dingen maakten ze een cadeautje van liefde voor Jezus en Maria.

Al snel werden Francisco en Jacinta ziek. Ze klaagden niet, ook al hadden ze soms pijn. Francisco lag maanden op bed en ging dood op 4 april 1919, 10 jaar oud. Jacinta stierf op 20 februari 1920, kort voor haar tiende verjaardag, helemaal alleen in een ziekenhuis in Lissabon. Precies zoals ze al van Maria had gehoord. Haar familie was ver weg, maar Maria zelf kwam haar bezoeken zodat ze toch niet alleen was.

Op 13 mei 2000 werden beide kinderen zalig verklaard door paus Johannes Paulus II. Op 13 mei 2017 zijn Francisco en Jacinta heilig verklaard door paus Franciscus I.

HOE HET VERDER GING

En Lucia?

Lucia bleef achter zonder haar geliefde nichtje en neef. Er kwamen alsmear zoveel ondervragers dat besloten werd dat ze beter in het noorden van Portugal kon wonen. In 1925 ging ze in het klooster. Daar verscheen Maria opnieuw een paar keer aan haar.

Weet je nog dat Maria tegen Lucia gezegd had dat ze moest leren schrijven?

Dat was nodig om later het verhaal van de verschijningen van Maria op te schrijven. Lucia deed dat pas toen de bisschop het haar in 1936 vroeg. In een boek met al haar brieven aan de bisschop kunnen wij nu nalezen wat er in 1916 en 1917 is gebeurd en wat Maria gezegd heeft. Dit boek heet *Herinneringen van zuster Lucia*.

Hieronder zie je Lucia met paus Johannes Paulus II. Deze paus heeft goed geluisterd naar wat Maria in Fatima vroeg. Hij vond de rozenkrans zo belangrijk dat hij er nog vijf verhalen over Jezus aan toegevoegd heeft. Ook heeft hij, zoals gevraagd, Rusland toegewijd aan het Onbevlekt Hart van Maria. Na vele jaren waarin mensen in dat grote land van de regering niet in God mochten geloven, kwam er weer de vrijheid om naar de kerk te gaan. Zo helpt Maria vanuit de hemel als wij doen wat God wil.

Zr. Lucia overleed op 13 februari 2005, toen ze bijna 98 jaar was! Zij is begraven in Fatima, vlakbij Francisco en Jacinta.

MEER WETEN?

Waarom verscheen Maria aan de herderskinderen?

Maria verscheen in Fatima tijdens de Eerste Wereldoorlog (1914 – 1918). Vanwege alle geweld en de vele zonden, kwam zij waarschuwen voor wat er gebeurt als mensen niet naar God luisteren. Dan gaat het slecht met de wereld, komen er nieuwe oorlogen en is er veel ellende.

Maar wat nog erger is, begrepen de drie kinderen toen ze even de hel te zien kregen. Daar zijn de mensen die Gods liefde en vergeving echt niet willen na hun dood voor altijd ongelukkig. Maar God houdt heel veel van de mensen en wil juist dat wij gelukkig zijn. Op aarde en later bij Hem in de hemel, met de engelen en heiligen. Maria wil ons helpen.

Wat heeft Maria in Fatima gevraagd?

Onze hemelse Moeder kwam de mensen vragen:

“Zeg niet langer `nee´ tegen God. Bekeer je weer tot God.”

Dat betekent: geloof in God, vertrouw op Hem en doe goede dingen uit liefde voor God en voor de mensen.

Maar iedereen moet wel kiezen: wil ik bij God horen of niet?

Maria vroeg ook om andere mensen, vooral erge zondaars, te helpen zich tot God te bekeren. Hoe? Door offertjes en door te bidden, liefst elke dag de rozenkrans.

Dat deden de drie kinderen, want ze wilden graag dat zoveel mogelijk mensen bij God in de hemel zouden komen. Daar hadden ze echt veel voor over. En jij? Wil jij ook doen wat Maria vraagt?

Wat heeft Maria beloofd?

In 1917 beloofde Maria: “*Als de mensen zullen doen wat ik jullie zeg, zullen vele zielen worden gered* (en dus na hun dood naar de hemel gaan) *en zal er vrede komen.*”

Maria beloofde dat haar Onbevlekt Hart het kwaad overwint. Bij Maria zijn we veilig. Zij wil haar kinderen, dus ook jou, bij Jezus brengen. Daarom gaf Jezus ons zijn Moeder.

→ Onbevlekt Hart: een hart helemaal zonder zonde. Dat is het hart van Maria. Altijd zei ze `ja´ tegen God.

MEER WETEN?

Fatima nu

Zoals Maria gevraagd had, werd er een kapel gebouwd en later nog een grote kerk. Nu komen er elk jaar wel drie miljoen mensen naar Fatima. Ze bidden de rozenkrans en gaan naar de heilige Mis. In de avond zijn er mooie processies (optochten) met kaarsen en gezang. Fatima is het grootste bedevaartsoord van Portugal.

De wereld nu

Het is 100 jaar geleden dat Maria in Fatima verscheen. Helaas is het nog steeds hard nodig om te luisteren naar wat zij de herderskinderen vertelde. Nog steeds zijn er oorlogen in de wereld, is er veel kwaad en willen veel mensen niets weten van God. Je hoeft geen president te zijn om iets te kunnen doen, want jij kunt net als Jacinta, Francisco en Lucia bidden voor vrede en voor bekering.

Wist je dat

- ♦ je door bidden Jezus beter leert kennen en dichterbij God komt
- ♦ het gebed van kinderen extra krachtig is
- ♦ het rozenkransgebed sterker is dan wapens
- ♦ er meer vrede en geluk komt op aarde als je de rozenkrans bidt

Bronnen en meer informatie

Over Fatima: *Herinneringen van zuster Lucia en Fatima, 1917* (Dr. van den Aardweg)

Over bidden met kinderen en de rozenkrans: www.kinderenbiddenvoorkinderen.nl

Voor een kinder-rozenkransboekje met rozenkransje: www.betsaida.org

Voor eenvoudige informatie over het katholieke geloof: www.hoevindjeGod.nl

MEER WETEN?

Over het rozenkransgebed

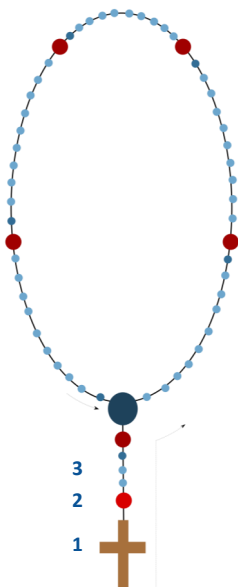
Elke keer dat je een Wees Gegroet Maria bidt, is dat voor Maria als een mooie roos die je haar geeft. Daarom heet de kralenketting waarmee we kraal na kraal een Weesgegroet bidden een rozenkrans. Het rozenkransgebed wordt al honderden jaren gebeden.

Tijdens het bidden denken we aan een speciale gebeurtenis in het leven van Jezus en Maria, de `mysteries` of `geheimen` van de rozenkrans genoemd. Zo leren we Jezus beter kennen. De twintig mysteries vind je in de *Online rozenkrans* op www.kinderenbiddenvoorkinderen.nl, bij `Rozenkrans`. Met de Online rozenkrans kun je dit belangrijke gebed leren bidden. Lucia schreef hierover: *"De rozenkrans is het machtigste wapen in de strijd tegen het kwaad."*

Hoe bid je de rozenkrans?

Begin bij het kruisje met een kruisteken: *In de naam van de Vader, en de Zoon en de heilige Geest*

Bid eerst:

1. Geloofsbelijdenis: *Ik geloof in God, de almachtige Vader, ...*

Eer aan de Vader en de Zoon en de heilige Geest, zoals het was in het begin en nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen.

2. *Onze Vader ...*

3. *Ik groet u, Maria, Dochter van God de Vader.*

Wees gegroet Maria ...

Ik groet u, Maria, Moeder van God de Zoon.

Wees gegroet Maria ...

Ik groet u, Maria, Bruid van God de Heilige Geest.

Wees gegroet Maria ...

Nu komen de mysteries. Noem het eerste **mysterie** en bid dan een Tientje.

Een Tientje is **1x het Onze Vader** (hier een rode kraal) en **10x het Weesgegroet** (de kralen ertussen). (Psst: kinderen mogen beginnen met 3 keer een Weesgegroet in plaats van 10 keer.)

Daarna bid je het *Eer aan de Vader* en dan het gebedje dat Maria in Fatima gevraagd heeft:

O mijn Jezus, vergeef ons onze zonden. Behoed ons voor het vuur van de hel.

Breng alle zielen naar de hemel, vooral degenen die uw barmhartigheid het meeste nodig hebben.

Zo doe je dat ook met nog vier mysteries. Als je helemaal rond bent, maak je een kruisteken.

Ga naar de Online Rozenkrans voor de gebeden en de 20 mysteries met mooie afbeeldingen.

Bid je ook mee voor vrede? Op de kleurplaat hiernaast kun je elke keer een kraaltje inkleuren.

**Maria vraagt ons om te bidden met haar
voor vrede op aarde en ook voor elkaar**

Maria vroeg Lucia, Francisco en Jacinta om de Rozenkrans te bidden. Doe jij dat ook?

Op de hartjes een Onze Vader en op elke 'kinderkraal' een Weesgegroet.

Kijk op: www.kinderenbiddenvoorkinderen.nl

Maria en de kinderen van Fatima

Dit boekje is een jubileumuitgave, voor kinderen door kinderen, ter ere van het eeuwfeest van de verschijningen van Maria aan drie herderskinderen in Fatima, Portugal, in 1917. In 1930 werd het bovennatuurlijk karakter van de verschijningen erkend door de Katholieke Kerk.

Stichting Kinderen bidden voor Kinderen heeft dit boekje ontwikkeld om kinderen in onze tijd kennis te laten maken met de belangrijke boodschap die Maria gaf aan kinderen die slechts 7, 8 en 10 jaar oud waren. Een serieuze maar ook hoopvolle boodschap, want zoals het oudste zienertje Lucia later schrijft:

“De rozenkrans is het machtigste wapen in de strijd tegen het kwaad.”

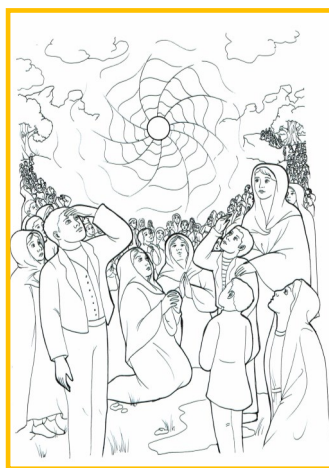
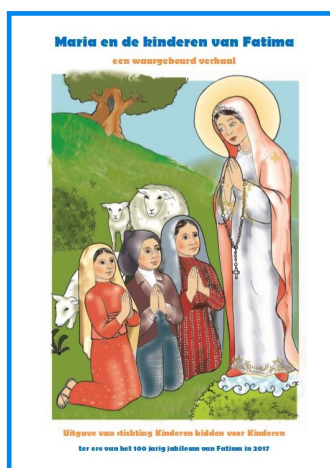
In Fatima heeft Maria beloofd dat er vrede zal komen als de mensen bidden en hun leven richten op God. Kinderen mogen weten dat juist zij door de kracht van het kindergebed kunnen bijdragen aan de vrede.

Een uitgave daarom voor kinderen, maar vanwege het karakter van de boodschap van Maria bedoeld om begeleid te worden door volwassenen. De kinderen van Fatima hebben een grote liefde gekregen voor de “verborgen” Jezus in de heilige Communie en voor Maria. Dat wensen we kinderen van nu ook toe.

Een uitgave dankzij kinderen. Het wonderlijke verhaal van Fatima is naverteld door Willemijn van Mierlo (11 jaar) in 11 deelverhalen, gebaseerd op *Herinneringen van zr. Lucia*. Naast elk deelverhaal steeds een bijpassende paginagrote kleurplaat, getekend door Susanna Hüsstege (15 jaar).

Foto's van de herderskinderen, van het zonnewonder op 13 oktober en van de huidige bedevaartsplaats Fatima, maken duidelijk dat het een waargebeurd en nog altijd actueel verhaal is.

Nieuw is ook de tekenfilm over Fatima: *De dag waarop de zon danste*. Kijk voor meer informatie en voor andere kindermaterialen op: www.kinderenbiddenvoorkinderen.nl en www.betsaida.org

Vragen? Mail naar: info@kinderenbiddenvoorkinderen.nl

© 2017 Stichting Kinderen bidden voor Kinderen

Stichting Kinderen bidden voor Kinderen
NL05 ABNA 0622 5263 91 t.n.v. Kinderen bv Kinderen

